

JUSTITS MINISTERIET

Folketinget
Beskæftigelsesudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 17. januar 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Eva Katrine Barnholdt
Sagsnr.: 2018-0032/01-0033
Dok.: 963607

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 179 (Alm. del), som Folketingets Beskæftigelsesudvalg har stillet til justitsministeren den 20. december 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lennart Damsbo-Andersen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 179 (Alm. del) fra Folketingets Beskæftigelsesudvalg:

”I forlængelse af svar på BEU alm. del - spørgsmål 67 bedes ministeren redegøre for, om respektpakken dækker de private vagter, der udfører opgaver for det offentlige, for eksempel ved jobcentre eller rådhus?”

Svar:

1. Respektpakken indeholder forskellige initiativer, som styrker indsatsen over for kriminalitet rettet mod personer i offentlig tjeneste eller hverv.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 1728 af 27. december 2016, som gennemførte initiativerne i Respektpakken, at udtrykket ”offentlig tjeneste eller hverv” skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i straffelovens § 119, stk. 1, om vold eller trusler mod personer, der handler i offentlig tjeneste eller hverv, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 73 som fremsat, side 9.

Straffelovens § 119, stk. 1, indeholder en særlig strafferetlig beskyttelse af personer, der optræder som repræsentanter for offentlige myndigheder. Baggrunden herfor er, at disse personer er særligt udsatte for angreb og derfor har behov for et ekstra værn mod den risiko for vold og trusler, som denne funktion medfører, således at de uhindret kan udføre deres opgaver.

2. Straffelovens § 119, stk. 1, omfatter for det første personer ansat i den offentlige forvaltning, dvs. statslige, regionale og kommunale institutioner.

Andre personer, der handler i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, kan endvidere være omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen finder således også anvendelse i sager om vold eller trusler mod personer, der er ansat i private virksomheder, men som efter aftale udfører opgaver på det offentliges vegne.

I retspraksis er bestemmelsen bl.a. anvendt i en sag om vold mod en buschauffør i et privat busselskab, som varetog busdrift på det offentliges vegne, jf. Ufr.2002.1644.Ø, og i en sag om vold mod en privatpraktiserende læge, der blev tilkaldt til en arrest for at tilse en varetægtsfængslet, jf. Ufr. 1996.1434/1Ø.

3. Der ses ikke i trykt retspraksis at være taget stilling til, om vagtpersonale, som er ansat i en privat virksomhed, men som står vagt ved f.eks. et jobcenter eller et rådhus, er omfattet af den beskyttede personkreds i straffelovens § 119, stk. 1.

Det kan på den ene side anføres, at en privatansat vagt, der udfører vagtopgaver ved et jobcenter, ikke udfører en opgave på det offentliges vegne, idet vagtarbejde ved et jobcenter i almindelighed ikke kan antages at være en opgave, der påhviler det offentlige at udføre.

Det kan dog på den anden side anføres, at vagtens udførelse af opgaven er nødvendig for, at de ansatte på jobcentret uhindret kan udføre deres opgaver, og at vagten således – i lyset af hensynene bag bestemmelsen – bør anses som omfattet af den særlige beskyttelse i straffelovens § 119, stk. 1.

Det er på den baggrund Justitsministeriets umiddelbare vurdering, at en privatansat vagt, der står vagt ved f.eks. et jobcenter eller et rådhus, vil kunne være omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, og dermed også af den persongruppe, som flere af initiativerne i Respektpakken vedrører.

4. Det kan afslutningsvist oplyses, at vold mod en privatansat vagt, som ikke handler i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, falder ind under bestemmelsen i straffelovens § 247, stk. 2, hvorefter straffen for vold, som begås over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særligt udsat for vold, kan forhøjes med indtil det halve.